

TEPLANSKÝ OBČASNÍK

Informátor obyvateľov Obce Trenčianska Teplá

Apríl 2012 ■ Ročník 22 ■ Číslo 1 ■

■ www.trencianskatepla.sk ■

Každý sviatok, či už menší, alebo väčší, rodinný alebo cirkevný, slávime v konkrétnej životnej situácii. Aj tieto **Veľkonočné sviatky** bude sláviť každý z nás v určitom osobnom rozpoložení. Hodnota sviatkov je však aj v tom, že dokážu do nášho života vliať trochu radosti, šťastia, pomôžu zabudnúť na starosti, dať nádej. Túto schopnosť majú aj sviatky Veľkej noci a práve **Veľkej noci**. A keďže je to najväčšia udalosť v kresťanskom svete, má aj najväčšiu vnútornú silu pomôcť každému, kto tieto sviatky prežije s vierou.

Zrejme pochopíme smútok Ježišových priateľov, keď pochovali Ježiša. Môžeme hovoriť o sklamaných nádejach: pochybnostiach, či naozaj malo význam uveriť Ježišovi. Určite si kladli otázky, čo robiť, aký zmysel má ich život, aké perspektívy?

Do trpkého rozpoloženia zrazu prichádza správa, že Ježišov hrob je prázdny. Zmocnia sa ich pochybnosti o krádeži, ale potom veľká radosť, keď sa im zjavil živý. Po Ježišomom zmŕtvychvstáaní nastalo ich „zmŕtvychvstanie“ zo smútku, úzkosti, pesimizmu, beznádeje. Opäť majú chuť žiť a s veľkou odvahou ohlasovať túto najväčšiu dejinnú udalosť, ktorá prináša zmysel do sveta ľudských námah, zmysel dejín sveta a vesmíru a predovšetkým prináša nádej do budúcnosti.

Je potrebné ohlasovať posolstvo Zmŕtvychvstalého aj dnešnému svetu?

Dnes nik nepovie, že ľudstvo prežíva nejaké veľké, univerzálne šťastie. Zaiste i medzi nami je možno dosť ľudí, ktorí sú spokojní so svojim životom. Ale je taktiež množstvo tých, čo sa necítia dobre ani v prítomnosti a nehladia s nádejou do budúcnosti.

Švajčiarsky spisovateľ **Friedrich Durremmatt** vyrozprával situáciu dnešného človeka v podobenstve s názvom **Tunel**. Dvadsaťštyriročný študent si sadol do vlaku, ktorý ho mal ako obvykle zaviesť do mesta v ktorom študoval. Ale teraz sa mu zdá, že tunel, ktorý vlak vždy prechádzal nemá konca. Ostatní cestujúci sa správajú pokojne, akoby nič nesporeovali. Študentovi to však nedá a ide dopredu k vlakvedúcemu. Ten ho upokojuje: „Ideme po koľajniciach, tunel musí niekam viesť. Nič nenasvedčuje tomu, že by nebolo niečo v poriadku... Samozrejme až na to, že tunel nemá konca.“ Situácia sa však zrazu zmení, keď študent a vlakvedúci spozorujú, že vlak uháňa stále väčšou rýchlosťou do vnútra zeme. Strojvodca už vyskočil, lebo bol presvedčený, že vlak sa už nedá zachrániť. Vlakvedúci sa zúfalo obrátil na študenta a kričí: „Čo sa ešte dá robiť?“ Študent chladne odpovie: „Nič, veď vlak sa rúti do hĺbín a niet žiadnej šance na záchranu.“

Spisovateľ chcel týmto podobenstvom vyjadriť, že súčasný človek, akoby strácal pôdu pod nohami, akoby sme sa rútili niekam a už to nedokážeme zastaviť alebo zmeniť. Akoby aj dnešný človek na otázku, čo sa dá ešte robiť, odpovedal ako ten študent: „Nič!“ A preto aj túto dobu môžeme nazvať dobou úzkosti a strachu.

Pokračovanie na str.2

*Smútočná vrba, pramatka jari
záhadný výraz má dnes na tvári.
Povíja bahniatka, kníše sa vo vánku,
ševlí pesničku, cestičku ku spánku.
Kým prídu šibači, ešte si snívajte,
potom im čarovné prútičky pripravte.
Prútičky na kúzla, korbáče s perami,
šibači vyženú zimu von dverami.
Na stole bahniatka a veľké dobroty,
príde i láska, vykroč jej oproti!
Nepokaz nikomu tieto dni sviatočné,
veď patria každému sú predsia veľkonočné.*

Úzkosť má samozrejme u každého človeka inú tvár. Niektorí prežívajú úzkosť zo straty zmyslu života. Iní sa boja, že sa im rozpadne priateľstvo, alebo manželstvo, alebo stratia prácu. Iní majú strach prijať seba samých, svoj život taký, aký je. Je tu úzkosť pred nevyliciteľnou chorobou, náhlou smrťou. K osobným úzkostiam sa pridávajú aj obavy z ďalšieho vývoja sveta. Je tu obava pred stratou súkromia. Náš život postupne riadia magnetické karty, mobilné telefóny, čipy, počítače, ktoré okrem výhod prinášajú stratu súkromia. Pripravuje sa implantácia čipov do nášho tela.

Ako to máme hodnotiť? Veriaci človek to má hodnotiť realisticky. Ako to hodnotil aj Ježiš Kristus: „**Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.**“ Aj dnes je tak potrebné ohlasovať posolstvo Veľkej noci, ako základ viery a nádeje pre človeka i ľudstvo. Prinášať ľuďom nádej, že Boh miluje tento svet, že mu na nás záleží. A je len na nás, či toto posolstvo prijmem, alebo uverím „súčasným inžinierom sveta“, ktorí chcú zachraňovať svet bezcitným rozumom a peniazmi.

Každý z nás sa nachádza v určitom rozporení, možno aj v ťažkom. Veľkonočné sviatky nechcú potláčať nasilu tento stav, nechcú, aby sme na pár hodín na niečo zabudli. Ale práve naopak. **Zmŕtvychvstalý chce každému z nás vliať do života nové sily a novú chuť, presvedčiť nás, že láska je mocnejšia ako nenávisť a život silnejší ako smrť. To sú sviatky Veľkej noci.**

Mons. Marek Hriadel
správca Farnosti Trenčianska Teplá

Šibačka je tu opäť...

Po snehu už nezostala žiadna stopa a jarné slniečko prebúdzá celú prírodu. Vlieva novú silu nielen prírode, ale i ľuďom.

Hovorí sa, že jarná únava pôsobí i na človeka, no krása rozkvitajúcich stromov a kvetov, ako i pomaly zelenajúca sa tráva povzbudzuje organizmus asi každého.

Vzťah k prírode na dedine vrástol do srdc väčšiny ľudí. Treba ho posúvať z generácie na generáciu, aby naši potomkovia si vedeli nielen vážiť naše okolie, ale i chrániť krásy, ktoré nám príroda poskytuje.

Začínajú jarné práce, a to nielen v záhradách, ale i na uliciach a okolo domov. Uplynulá zima bola veľmi štedrá, dopriala nám nielen riadnu zimnú nádielku, no ukrojila i riadnu časť z rozpočtu na údržbu. Našťastie sa sneh topil postupne, pokiaľ si pamätáte, pár rokov dozadu bola zima, keď sme do Tepličky zväžali sneh, pretože som mal obavy, aby voda nezatopila rodinné domy a nenarobila škody na majetku.

Nič krajšieho nie je, ako pocítiť, keď prechádzate po vyčistenej a upravenej obci. Začali sme s čistením ulíc, aby obec bola na sviatky jari vyčistená. Ako každoročne budeme určite pracovať i za správu ciest. Vieme, že finančné prostriedky na údržbu a čistenie ulíc nebudú stačiť na zaplatenie firmy, ktorá by to urobila za nás. Treba opäť vyhrnúť rukávy, vytiahnuť lopaty a pomôcť si sami sebe, aby sme odpratali všetok prach a kamienky zimnej údržby.

Trochu viac starostí nám už niekoľko mesiacov robí železnica. Výstavba nadjazdu skomplikovala nielen život občanom a podnikateľom na Vážskej, ale i celej obci, vrátane m. č. Dobrá. Bez prachu zrejme nebude možné práce urobiť, verím, že dotknutí občania budú ešte trpezliví a do augusta, kedy sľúbila železnica nadjazd dokončiť, to vydržíme.

Dovoľte mi poďakovať Vám všetkým za podporu v tohoročných marcových voľbách. Verím, že zmeny, ktoré

ľudia očakávajú v rámci Slovenska sa naplnia a situácia sa bude postupne stabilizovať v prospech občanov, najmä finančne slabších vrstiev. Pokiaľ to bude možné, budem robiť všetko preto, aby sa nádeje ľudí naplnili. Verím, že sa bude v priebehu roku zlepšovať celkový stav našej spoločnosti.

Do celkového koloritu obce patria i kultúrne zvyky a tradície. Niekedy tie menej významné akoby postupne strácali význam pre ďalšie generácie. Veľká noc patrí medzi najväčšie sviatky roka a jej čaro je o to väčšie, že s ňou prichádza i jar. Udržujme tradície a pripomínajme najmä tým neskôr narodeným naše dedinské zvyky a tradície, aby sme dedičstvo našich starých otcov a mám udržovali.

Želám Vám pokojné veľkonočné sviatky, veľa vody, šibačom peknú šibačku a všetkým určite najmä veľa zdravia a veľkonočnej pohody.

Ing. Milan BEREČ
starosta obce

Fašiangy

je obdobie od Troch kráľov až do polnoci pred /škaredou/ Popolcovou stredou. Potom nasleduje 40 dňový pôst až do Veľkej noci. Je to prechodné obdobie medzi zimou a jarou.

Spojené sú s obdobím hodovania, zabíjačiek, zábav a karnevalov, ktorého vyvrcholením je fašiangová zábava a pochovávanie basy, kde sa paroduje skutočný pohreb.

Tradície s týmto obdobím sme si pripomenuli i v našej obci na 8. ročníku Fašiangov mikroregiónu Teplička v sobotu 18.februára 2012.

INFORMUJEME

Folklórny súbor Nadšenci z Trenčína nás i tento rok rozveselili hudbou, tancom i fašiangovými maskami.

Nechýbala ani domáca Dychová hudba Dobranka a Folklórna skupina Teplanka. Veľký úspech zožala aj hudobná skupina Drišlak, ktorá k nám zavítala z Košíc.

Na obecnom trhovisku rozvoniavala kapustnica, ktorú pre občanov navarili Skauti z Trenčianskej Teplej, pochutiť sme si mohli i na jaterniciach, tlačenke a sladkých šiškách, ktoré chutili hlavne deťom.

Teší nás, že i deti z našej obce sa zapájajú do fašiangových tradícií, mnohé prišli oblečené v maskách a tancom sa zapojili do zábavy. Všetky dostali sladkú odmenu a 5 najkrajších masiek získalo vecnú cenu - knihu.

Záver fašiangov patril pochovávaniu basy a Skautom z Trenčianskej Teplej, ktorí túto scénu predviedli.

Ďakujeme všetkým, ktorí s obecným úradom spolupracovali pri príprave tohtoročných fašiangov, M. Pupašovej a V. Petříčkovej za prípravu chutného občerstvenia, H. Uherkovej za moderovanie a tiež členom Skautského oddielu V. Bielikovi, J. Milkovi, M. Kroupovi, A. Hošťákovej, M. Tvrdoňovej, D. Mojžíšovej, Z. Škutchanovej zo Skautského oddielu Vrútky a samozrejme Stanislavovi Vyhliďalovi – vodcovi skautov a zároveň predsedovi kultúrnej komisie. Poďakovanie patrí aj sponzorom – Mäsovýroba Hôrka a Pekáreň MAPEK plus, M. Marko.

obecný úrad

Fašiangy v našej materskej škole

„Fašiangy, Turíce, karneval ide, kto nemá masku, ten nešťastný bude. Ja nemám, ja nemám, ach beda, beda, urobiť masku mi ešte treba.“

Veru ešte nedávno sme deti zoznamovali s pani Zimou a prišiel čas, aby sa zoznámili s obdobím, ktoré nám ohlasuje príchod jari. Fašiangy - dni plné veselí, zábavy a smiechu.

Primerane svojmu veku sa deti postupne v triedach oboznámili so zvyklosťami, tradíciami počas týchto sviatkov. Vyrábali šašov, škrabošky, farebné reťaze...Každá trieda bola vyzdobená výrobkami detí a pripravená na fašiangový karneval. Ešte niečo dôležité chýbalo.....

Predsa kostýmy, aby bola tá správna atmosféra. Na tie sa deti tešili najviac.

Šikovní rodičia im pripravili masky od výmyslu sveta. Nechýbala ani jedna známa rozprávková či filmová postavička.

„Hopsa rasa, to je krása, keď sa každý ponatriasa. V rytme známej pesničky, tancujú aj maličkí“.

1. Trieda – Danky Filovej a Ľudky Mojžišovej

2. Trieda – Veroniky Horilovej a Romanky Mikušovej

3. Trieda – Gitky Hošťákovéj a Alenky Nediellkovéj

Spoznávajúte zamaskované deti a pani učiteľky? Zábavu nepokazili ani odvážni rodičia, ktorí sa obliekli do masiek a zabávali sa spolu s nami. Tancovali, súťažili a pobavili sa na programe, ktorý si pre nich deti pripravili.

Mamičky deti prekvapili aj dobrým občerstvením, ktoré popri zábave nemohlo chýbať.

4. Trieda – Zuzky Buchlovej a Ivetky Rindákovéj

5. Trieda Janky Bánfiovej a Ad'ky Sýkorovej

MŠ prevádzka Dobrá – Štefka Fabová a Nad'ka Petrová

Aj v MŠ Dobrá sa fašiangové masky predstavili krátkymi veršíkmi. „Metlový tanec“ bol zárukou veselej karnevalovej zábavy u detí aj rodičov. Tešili sme sa, že si vyhradil pre nás čas pán starosta Ing. Milan Berec a poctil nás svojou návštevou na tradičnej akcii spolu s rodičmi.

Všetci odchádzali domov spokojní, plní emócií a v dobrej nálade. Vďaka patrí všetkým rodičom, ktorí sa zúčastnili karnevalu a spoločne s pani učiteľkami pripravili deťom príjemné popoludnie a prispeli sponzorskými darmi v triedach na odmeny pre deti.

**Za kolektív materskej školy
prevádzka Trenč. Teplá Danka Filová
prevádzka Dobrá Nad'a Petrová**

HURÁ, MÁME NOVÉ OKNÁ !!!

Naša MŠ v Trenčianskej Teplej už má 25 rokov. Povieť si, krásny mladý vek. Áno, ale pre mladých ľudí, nie však pre budovu, ktorej zub času ohlasoval vážne nedostatky v údržbe. Najurgentnejšia bola výmena okien. Netesnili na viacerých miestach drevo pracovalo v neprospech interiérovej nepohody a faktúry za plynové kúrenie boli zbytočne predražované.

„Hurá !“ skríkli sme spontánne všetci, hlavne zamestnanci, lebo vieme na vlastnej koži doceniť váhu tohto správneho rozhodnutia. Deti zlepšenie podmienok pocítia v celkovej pohode. A nakoniec, nielen zvnútra, ale aj zvonku už aj naša MŠ bude krajšia a nám všetkým bude príjemne a konečne primerane teplo. Za schválenie a financovanie projektu ďakujeme p. starostovi obce Ing. Milanovi Berecovi a celému obecnému zastupiteľstvu. Zvláštne poďakovanie patrí zástupcovi starostu Ing. Milanovi Hudcovskému za osobný prínos pri predkladaní tohto projektu.

Netrepezlivo a radostne sme očakávali deň, keď sa povie: „OD ZAJTRA ZAČÍNAME“. Bolo 9.12.2011 ráno a my sme v plnej poľnej stáli pripravení pri triedach, ktoré boli prvé v poradí a behom chvíle sa premenili na zakliate kráľovstvá, kde prestal fungovať škôlkarský život, ruch, smiech a džavot detí. Nábytok koberce, hračky všetko bolo zahalené starými závesmi, dekami, plachtami. Do boja sa pus-

tili pracovní majstri, ktorí každý deň v čase i nečase demontovali, búrali, montovali, tmelili a hladili, aby stihli stanovený termín.

Všetci zamestnanci MŠ sa aktívne podieľali na všetkých činnostiach, ktoré súviseli s výmenou okien. Prevádzka MŠ aj napriek sťaženým podmienkam fungovala v ostatných triedach v riadnom režime, v čase od 6,00 hod. - 16,00 hod. Do tried, kde boli práce ukončené, nastupovali ochotne učiteľky a prevádzkové zamestnankyne

ráno, večer, v pracovný deň aj vo sviatok tak, aby bol zabezpečený ihneď bezproblémový chod MŠ.

Ďakujeme touto cestou všetkým rodičom za prejavenu ústretovosť v danej situácii.

Vďaka šikovnosti odborníkov z firmy Luna a zamestnancov školy, sme do nového roka 2012 vstúpili s novými oknami a pekne upraveným interiérom.

Občianske združenie pri MŠ Trenč. Teplá z príspevkov 2% z daní prispelo na časť žalúzií do tried a spální. Kompletne pokrytie okien je v riešení.

Touto cestou veľmi pekne ďakujeme všetkým, ktorí stáli od začiatku pri realizácii tohto projektu a pocit tepla nás hreje nielen na tele, ale aj na duši.

Pripájame pár fotografií na ilustráciu.

Ďakujeme deti a zamestnanci MŠ za kolektív MŠ:

Sýkorová Andrea, Bánfiová Jana, Petrová Nad'a

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

1. ročník Spoločenských hier pre dospelých

Jedno z pracovných stretnutí komisie kultúry, mládeže a športu sa konalo v klubovni Skautov. Ich predseda, a teda aj náš, komisionálny predseda Stanislav Vyhliadal sa netajil aktivitou, ktorú nielen pre svojich členov, ale aj počas prázdnin pre ostatné deti v obci realizujú. Sú to spoločenské hry, najmä Človeče a Šach, formou turnajov. Bola zima, fašiang začal a komisia sa zamyslela, že veru by nezaškodilo usporiadať niečo aj pre dospelých. A bolo. Na 29. januára 2012 vyhlasuje 1. ročník Spoločenských hier

pre dospelých. Bude sa turnajovo súťažiť v troch disciplínach : ŽOLÍK, ŠACHY, ČLOVEČE NEHNEVAJ SA .

V to nedeľné popoludnie sme sa dosť nsmelo schádzali v Požiarnej zbrojnici, veriac, že nejakí „dospeláci“ prídu. Veď žolík je súčasťou života veľa rodín, šach, vďaka šachovému krúžku na škole, by mal byť tiež vo viacerých rodinách známou spoločenskou zábavou, no a o človeče netreba mať obavu, že by nebo-

lo známe. Verili sme, no nadšenie celkom neboli. Zišlo sa nás v úhrne štrnásť. Dokonca prišla aj neutrálna šachová rozhodkyňa Ľudmila Tomaníková z Dubnice n/V. Počet účastníkov však dovoľoval, aby sme spustili

všetky tri súťaže. Jedna štvorka hrala žolíka, jedna štvorka turnajovo v šachu a zvyšok hral systémom každý s každým človeče. O pravidlách, ako aj o podujatí hovoril na úvod predseda komisie. Atmosféra podujatia bola umocnená pripravenými cenami, malým občerstvením, diplomami a účastníckymi listami pre každého. Skauti zapožičali aj laminovačku, takže pamiatka v podobe diplomu, či účastníckeho listu boli dostatočnou odmenou pre zúčastnených.

Boli sme pripravení na väčší počet. Šach mohlo hrať 12 súťažiacich, žolíka dokonca 16 a človeče bolo nachystané pre 14 účastníkov. Verme, že druhý ročník už bude v plnom počte a podujatie sa stane pravidelnou súčasťou kultúrne – spoločenského kalendára obce. Ako to všetko dopadlo? Cenu za žolíka prevzal Peter Tinák, cenu v súťaži „Človeče“ Michal Krupa a šachovú trofej Michal Tomko. Fotodokumentáciu zabezpečoval Mgr. Marián Damborák. Medzi súťažiacimi nechýbala ani prednostka OÚ RNDr. Zuzana Sklenárová.

jf

Deň sesterstva - 26.2.2012

Tento rok sme sa stretli, aby sme znova spoločne oslávili deň sesterstva. No bol však niečím výnimočný. A to tým, že sme mali ďalekú návštevu skautiek z Vrútok, ktoré prišli medzi nás. V sobotu prespali v Omšeni v klubovni až do nedele a ešte v ten deň sme boli navečer

v Omšeni v telocvični, zahrali sme si nejaké hry, zašportovali si, zahrala sa spoločná zoznamovačka. Pokračovalo sa večer spoločnými aktivitami v klubovni. V nedeľu ráno sme začali s prípravami a vý-

zdobou sály, aby to poobede bolo všetko na jednotku. Po prípravách sa náš deň mohol začať, začalo sa to krátkym príchodom, privítali sa hostia a rodičia a postupne sa pokračovalo všelijakými vystúpeniami, scénkami a súťažami, ktoré sme si pripravili. Navzájom sme

sa obdarovali rôznymi drobnými ručnými výrobkami. Bol to pekný prežitý víkend a už sa tešíme na návštevu u nich vo Vrútkach.

Chata „Vírus“ 3.3.-6.3.2012

Chata sa uskutočnila, tak ako každý rok v Hornej Súči na Vlčom Vrchu v starej škôlke. Tento rok mali deti etapovú hru, v ktorej mali za úlohu zistiť a nájsť zdroj vírusu, ktorý sa vyskytol na chate. Bol to tajný výskum v neďalekej jadrovej elektrárni. Zdroj vírusu teda prenikol von za hranice ochrannej zóny. Prvý deň sa všetci rozdelili do skupín, s ktorými pokračovali ďalej v hre, na druhý deň si deti vyskúšali ako je to, keď sú slepí a museli tak obedovať, neskôr robili všelijaké aktivity vonku a aj vnútri. Počas aktivít na chatu prišiel terorista, ktorý z každej skupiny ukradol jedného člena a toho si museli

deti ísť večer vybojovať. Na tretí deň ráno deti prešli všelijakými testami, či kondičnými, psychickými, vedomostnými, ale aj prípravou, keby sa stalo to najhoršie. A večer sa uskutočnila krátka diskoteka, ktorú nám prekazila EVAKUÁCIA celej chaty. Skupiny poskladali mapy na ktorých boli vyznačené zdroje vírusu. Všetkým sa nakoniec úspešne podarilo nájsť ložisko vírusu a pripravenými protilátkami ho zničiť. Deti hodnotili chatu za najlepšiu akciu.

Slovenský skauting 31.zbor a vedenie zboru Vám prajú radostné prežívanie Veľkej noci a Veľkonočných sviatkov.

Stanislav Vyhliadal – vodca zboru

Polnohospodárske družstvo FLÓRA – podnik s tradíciou a budúcnosťou

Je tomu už viac ako 35 rokov, čo sa na konci Obce Trenčianska Teplá, za cukrovarom začalo s výstavbou skleníkového hospodárstva. Pôvodný zámer bol veľkolepý. Výmera skleníkov mala byť až 20ha, viac ako 200 fóliových krytov a vykurovanie odpadovým teplom z cukrovaru. Tento plán sa však naplnil len čiastočne.

Na celkovej výmere 8,5ha bolo vybudovaných 1,5ha skleníkov typu LUR 4 a 10 fóliovníkov. Počas plnej prevádzky v rokoch 1985 – 1989 sa denne produkovalo viac ako 100 tisíc kusov rezaných kafiátov, jeden stolový skleník bol vyhradený na pestovanie gerber a v 2 skleníkoch sa pestovali šalátové uhorky a rajčiny. Expedovalo sa po celej Československej republike od Ašu až po Čiernu nad Tisou. Zamestnanie tu našlo viac ako 70 ľudí.

Do roku 1989 bolo Kooperačné združenie - ako sa oficiálne firma nazývala - tvorené z JRD Opatová, Zelenina š.p. Trenčín, Považský cukrovar Trenčianska Teplá a mestá Trenčín a Trenčianske Teplice.

Moje prvé stretnutie so „skleníkmi“, ako sa firme hovorilo bolo v roku 1979, keď som nastúpila do OPZS Trenčín, ako zástupca miest Trenčín a Trenčianske Teplice, ktoré boli členmi združenia vykonávalo expedíciu kvetov, ktorú som mala ako vedúca úseku záhradníctva v pracovnej náplni. Na pozíciu vedúcej Kooperačného združenia som nastúpila 1.7.1987 a od vtedy som denne dochádzala do Teplej. Za tento čas sa toho na skleníkoch veľmi veľa zmenilo.

Po „nežnej revolúcii“ došlo k vynúteným zmenám, pretože zo združenia vystúpila Zelenina š.p., ktorá ako štátny podnik zanikla. Neskôr odstúpil cukrovar a keď zanikol aj OPZS a zastupiteľstvá miest rozhodli, že svoje podiely prevedú len na nový subjekt dňom 1. 1. 1991 bolo zapísané do Obchodného registra Polnohospodárske družstvo FLÓRA Trenčianska Teplá, ktoré bolo založené na ustanovujúcej schôdzi 8. 11. 1990 podľa Zákona č. 162/1990 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve.

Bolo to ťažké obdobie, domáca výroba bola likvidovaná lacným dovozom kvetov z Holandska. Nedalo sa konkurovať, ceny energií rástli raketovou rýchlosťou a v skleníkoch bolo treba kúriť. Prišlo obdobie, keď cukrovar odpojil dodávku tepla. Až keď dovoz ovládol trh, ceny dovezených kvetov sa zvýšili, ale domáci výrobcovia už nemali dostatok financií na nové naštartovanie vlastnej výroby. Tento problém sme mali aj my. Bolo treba zmeniť výrobný program, ale aj spôsob vykurovania. Vybudovali sme plynovú prípojku, ktorá bola schopná utiahnuť len 3 skleníky a tak sa v ostatných troch pestovala len zelenina na studené rýchlenie. Vo vykurovaných skleníkoch sme začali pestovať balkónové kvety, chryzantémy a črepníkové kvety. Ale cena plynu rástla stále viac a viac a tak sme boli nútení, ak sme chceli nejakú prežiť kúriť len v jednom skleníku a začali sme s projekciou i realizáciou sadových úprav a rôznymi záhradníckymi službami /orezávanie stromov, frézovanie pňov, postreky, ošetrovanie interiérových kvetov/.

Aj keď s ťažkosťami, nejaká firma už 21 rokov funguje a v súčasnosti dáva celoročne zamestnanie 15 ľuďom a v sezóne aj ďalším brigádnikom. Celý svoj profesný život som spojená s družstvom, so skleníkmi. Do roku 2006 som bola vo funkcii predsedníčky, ale teraz som už viac menej mimo diania družstva. Boli obdobia, keď som už bola rozhodnutá s celým družstvom praštiť, zatvoriť bránu a odísť. Ale moji spolupracovníci **Zdenka Vrkočová, Ing. Zahraj,** ktorí sú na skleníkoch od ich začiatku, ale aj **Ľudmila Katonová, Marcel Majcher** a ďalší, ktorí sú tu už dlhé roky ma vždy presvedčili, že práca v záhradníctve, pestovanie kvetov je krásna, aj keď veľmi náročná.

Pred dvoma rokmi nastúpil do družstva pracovať môj syn, ktorý vyštudoval na univerzite v Nitre odbor trvalo udržateľný rozvoj vidieka a agroturistiky a začal realizovať svoje predstavy o ekologickom poľnohospodárstve. Mladí ľudia majú iný pohľad na život. **Chcú žiť zdravo, nechcú zaťažovať životné prostredie.**

Na družstve sa začalo s pestovaním **liečivých rastlín, energetických drevín**, buduje sa **agro farma**. Družstvo vypracovalo Projekt z programu Rozvoja vidieka financovaného s podporou EU na nadstavbu administratívnej budovy a bolo úspešné. Už v najbližšom čase sa začne s výstavbou školiaceho centra na rozvoj tradičných remesiel a iných „**zabudnutých**“ zručností.

V našom susedstve vyrástol v minulom roku nový objekt.

Firma BEF s.r.o. Trenčianska Teplá vybudovala bioplynovú elektrárňu a my sme využili možnosť vykurovať skleník odpadovým teplom, ktoré táto firma produkuje. V tomto roku sme prebudovali vykurovanie a verím, že sa družstvu začne dariť. **Kým iní len predávajú, my naozaj vyrábame.**

Aby bola Trenčianska Teplá najkrajšou obcou a aby bolo vidieť, že tu sídli záhradnícka firma s tradíciou **opäť sme pripravili v tomto roku pre obyvateľov obce zľavu pri nákupe kvetov z vlastnej výroby. Po predložení občianskeho preukazu kupujúceho, v ktorom má uvedený trvalý pobyt v Trenčianskej Teplej, Dobrej, Prílese poskytneme 20% zľavu. Táto akcia platí do 31.5.2012.**

Na záver želim všetkým obyvateľom veľa zdravia a pohodového bývania.

Ing. Magda Košútová

POLSTOROČIE

Jedinou spravodlivosťou, občas sa to tak zdá, je skutočnosť, že roky všetkým rovnako pribúdajú. Inou múdrosťou je myšlienka, že ak je človeku naozaj dobre, je to čas, keď chodil do školy. Lebo ozajstný život, ktorý príde po absolvovaní školy, je realita, s ktorou sa už musíme pasovať. V škole bola jediná povinnosť, mať úlohy a „ne-

vyvádzať“. Lebo doma by prišiel trest nanovo. Rozumej, k tomu v škole, ešte aj doma. Teraz je to už inak, ale to nechajme iným na riešenie. Volali nás povojnové deti. Narodili sme sa 45., 46., 47. či 48

roku. Mali sme to šťastie, na rozdiel od Dobranov a Opatovanov, že i po vojne mala obec Teplá dostatok budov škôl, kde sme ten krásny školský čas mohli prežiť. Pre tých neskôr narodených by som rád pripomenul, kam sme to do tej školy chodili. Fotografia najstaršej budovy predstavuje pre nás vstup do školy. Tam sme začínali ako prváčikovia. Pre pamätníkov je to dom Strakovcov. Jeden organista a druhý akademický maliar. Budova stála na „vršku“ a chodilo sa k nej prvým schodištom ku kostolu. Do vyšších ročníkov sme postúpili aj do novej budovy, ktorá stojí dodnes a je tam stále škola. Pôvodne to bol hotel NewYork, neskôr stredná škola. Nám sa tam ušli niekto-

ro ročníky prvého stupňa. Druhý stupeň začínal piatym ročníkom a to sme sa už sťahovali do klasickej „meštianky“ uprostred dediny, inak do „obecnej školy“. A odtiaľ už v rokoch 1960 – 64 do života stredoškôlkov, učňov či iných profesií, ktoré nám vtedajšia doba, ale najmä známkový systém, umožňovali. A keď v krátkosti zrekapitulujem, čo z nás bolo, nuž väčšina to dotiahla za katedru. Vraj sme mali na to „silných“ učiteľov (Kubačka, Hošťáková, Šedinár, Húbnerová, Filip, Rekem, Majtás, Šagátová, Valocká). Ďalej to boli lekári

a zdravotníci, strojár, stavbári, baníci ale to je iná téma. Nám sa v týchto rokoch vybavuje najmä to, že uplynulo, pre niektorých už, pre iných za „pár hodín“ polstoročie, čo sa pri soche sv. Jána lúčili po poslednej rozlúčkovej besiedke. Ak nemám zabudnúť na dôležité veci, je to fakt, že viacerí z nás sa venovali športu, ba dokonca aktívne a nezanedbateľná časť z nás rozširovala svoje aktivity v kultúrnom svete. Veď, len pozrite na fotografiu z roku 1960 (cca), kde sme skoro všetci žiaci školy druhého stupňa účinkovali v „mlyne“ – kultúrny dom a telocvičňa ako jeden veľký „orchestrion“.

Túto masu spevákov a muzikantov postavil na javisko PhDr. Štefan Filip. V obci v tom čase bol na vysokej úrovni stolný tenis, basketbal, futbal, ba aj gymnastika. Škola držala krok s okolím vo vôlejbale a prírodovedných olympiádach. I kultúrna činnosť v obci bola dobrá.

Hralo sa divadlo, záhradkári usporiadali výstavy, hrala dychovka a kládli sa základy folklórnej pamäti obce v podobe súboru, ktorý dodnes poznáme ako Teplanka. Na škole sme tiež nezaostávali s divadlom. Na jednej z fotografií z tohto obdobia je jasné, že to bolo skoro ako v národnom V máji chystáme stretnutie „povojnových“ detí, ktorým práve v tomto roku – 30. júna uplynie 50 rokov, čo zo starej budovy školy vyšli posledný-krát. Je ich viac ako 80. Verím, že stretnutie bude plné krásnych spomienok na teplanskú školu.

jf

V priestore času

Je jar. Slnčné lúče roztopili sneh a v záhradách i na lúkach sa objavili krehké kvety sneženiek, poslov jari. Príroda nás láka von, lebo všetko sa prebúdzá k novému životu.

No vráťme sa ešte aspoň na chvíľu späť do dlhých zimných večerov i nocí našej mladosti, keď ľudia po večeroch na drapačkách peria, priadkach, pri varení lekváru, alebo len tak na lavičkách pred domom pri odpočinku, rozprávali príbehy, ktoré počuli od starejších rodu, alebo od svojich matiek. A čím tmavšie a dlhšie boli noci, tým strašnejšie a neuveriteľnejšie boli príbehy. Rozprávalo sa o čarodejníkoch i o bosorkách, o vodníkoch, čertoch i o dobrých víľach. O trpaslíkoch i o obroch. O tom čo bolo nedávno, ale aj v tom najďávnejšom veku.

A tak sme sa dozvedeli, že to, čo teraz majú muzikanti ako basu, to kedysi pre deti obrov boli ako malé husličky. Čas, to je len relatívny pojem. Aká nekonečná dlhá bola hodina matematiky, keď sa skúšalo. Neskôr, ba aj teraz vidíme ako hrôzostrašne dlhý je týždeň pred výplatou.

No čo je to v porovnaní s tými udalosťami, do ktorých nás starci vo svojich rozprávkach zaviedli. Boli to krvavé zaliate bojiská v prvej svetovej vojne, či plienenie turkov. A rozprávalo sa o tom tak, ako by to bolo len včera. O tatároch, o kráľovi Svätoplukovi, Pribinovi i o príchode svätého Cyrila a Metoda tak, ako by sa to udialo najviac ak predvčerom.

V rozprávkach nás zaviedli do najtmavších nie rokov, ale skôr vekov, kde storočie, či tisícročie je len nepatrnou chvílkou v priestore času vesmíru, kde zem je iba ako zrnko maku v slnečnej sústave a tá je celá takým istým zrníčkom maku v priestore nekonečného vesmíru.

Bolo to na začiatku roka 1945. Do cukrovárne chodil sa učiť jeden chlapec z Pruského. Raz nám doniesol ukázať špicatý zub viac ako 20cm veľký, ktorý našli robotníci pri kopaní hliny v tehelni. Zatlúlam sa do Podhradišťa. Prechádzam okolo jaskyne opradenej najstaršími historikami siahajúcimi do najtemnejších rokov tohto kúta nášho chotára.

Nachádzame artefakty hovoriace o ľuďoch, ktorí tu kedysi žili. Vidíme pôdorysy hradných múrov a nachádzame aj diery na vrchu skaly, ktorú tu od zlosti spravil čert svojim kopytom.

Hrad bol nevelký a patril k systému strážnych hradov ako bol na Vršatci, v Košeci, či na Krasíne. Pohodlný prístup k nemu bol cestou cez suché potoky. Tam kedysi bola dedinka Dobrá. Cesta ide okolo kríža na Hrivovej, kde ako hovorili starí ľudia bol cintorín. Hrubé múry budov sa rozpadli, kamenné základy sa zarovnali so zemou, no trsy zimozelene aj po storočiach hovoria, že tu kedysi žili ľudia. Schádzam dole na lúky, no asi v tretine výšky je nevelká, ale pekná skala a na nej niečo, čo ma upútalo. Je to hračka prírody, alebo niečo ako odkaz či posolstvo nám? Je to ten rozprávkový drak, šarkan, jašter či iný netvor, ktorý bol postrachom ľudí? To nie je výtvor samoty prírody. Je to niečo, čo spravil človek, ktorý sa snažil zobrazit to, čo videl, alebo o čom počul a tak ako to bol schopný podať. Príroda, slnko, voda, zima to vekom už iba nič. Koľko rokov, storočí či tisícročí uplynulo od vtedy, čo tento odkaz nám niekto zanechal? Zabudlo sa na hroznú príšeru, zostala žiť už iba v rozprávkach, no v súčasnosti už nežije ani tam. Možno zub, ktorý našli pri kopaní hliny v tehelni patril tomuto netvorovi.

Bol krásny júnový deň, keď som išiel cestou pod Ostrým vrchom. Vo výške asi 30 metrov od jeho vrcholu som našiel skamenelú lastúru, pozostatok živočícha, ktorý žije vo vode. Kedy žila? Pred koľkými stotisícami, či miliónmi rokov sa dostala do tejto výšky? A takéto lastúry sa nachádzajú aj o niekoľko kilometrov ďalej.

Slnko zapadalo ďaleko za obzor, aby ráno opäť otvorilo novú kapitolu života. Stál som v úcte a bázní pri pohľade na vesmír, zamyslel som sa nad jeho nekonečnosťou, nad nekonečným časom, nad zákonmi ktorými sa riadi celý vesmír i život na zemi.

Vyrojilo sa mi mnoho otázok a odpoveď som dostal v Písme svätom: „Na počiatku bolo slovo a slovo bolo u Boha a Boh bol slovo.“

Samo

ŽENA

Nech všetko to, čo praješ si, sa Ti splní. Nech zdravie slúži Ti, nech deti džavot radost' prinesú Ti, nech Tvoja práca plodná je, nech Tvoje ruky sú stále aktívne a Tvoj život nech naberá zmysel, nech Ťa neminie uznanie, to prajem Ti - každej žene!

Zložito už dnes hovoriť o sviatku žien, keď na MDŽ padol tieň. No žene, ktorej hold by dali sme len ako matke, by cel-

kom nebolo to najsprávnejšie. Veď každá ňou chce byť, no nie vždy je to dopriate. Iná zasa iba matkou je a na ostatné -inej ženy služby odkázaná je. Je preto správne povedať, že všetkým ženám treba úctu dať. Im načim venovať pozornosť nie jeden deň, no celý život na to pamätať.

Muži, dajme si krátku odpoveď - na to nezabudnime !!!

Často však okolnosti nútia nás, utrúsiť poznámky, čo nectia nás. Či adresát je blondínka, vodička, neochotná úradníčka, alebo už aj prísna policajtká.... No keď nám niečo hrozí, alebo bolí, vtedy z dôverou sa skôr žene prihovorím... Rozporov by našli sme veľa, preto si pomôžeme myšlienkami z internetového pera. Tam o ženách veľa popísali, no predsa niečo za to stojí, aby sme zacitovali. Čo myšlienka, to perla, nie však na ozdobu, ale na dôslednú analýzu.

- ❖ Aj **ženy** môžu vykonať veľké veci.
- ❖ Ak zbohatne múdry, opraví si dom, ak zbohatne hlupák zaobstará si druhú **ženu**.
- ❖ Byť odporcom **žien**, znamená pripisovať im význam, ktorý nemajú.
- ❖ Cirkev ďakuje za všetky **ženy** a za každú osobitne. (Ján Pavol II.)
- ❖ Daj si veľký pozor, aby si nerozplakal **ženu**, lebo Boh počíta jej slzy. (Talmud)
- ❖ Dobrý gazda pracuje, múdra **žena** gazduje.
- ❖ Kam nemôže čert, pošle **ženu**.
- ❖ Keď milujeme **ženu** pre jej prednosti, nie je to ešte nebezpečné. Pokiaľ ju ale začneme milovať pre jej nedostatky, je to už láska.
- ❖ Kto zle vraví o **ženách**, nech si pomyslí na svoju matku a zahanbí sa
- ❖ Manžel je človek, ktorý **žene** pomáha v ťažkostiach, do ktorých by sa nebola dostala, keby si ho nebola vzala.
- ❖ Moja **žena** ma tak miluje, že mi niekedy aj rozumie.
- ❖ Muž sa oženil vtedy dobre, keď chápe každé slovo, čo jeho **žena** nepovedala. (Alfred Hitchcock)
- ❖ Najmocnejšou vodnou energiou na svete sú **ženské** slzy.
- ❖ Najväčšou prednosťou niektorých mužov je ich **žena**.
- ❖ Nevyberaj **ženu** v tanci, ale v poli medzi žencí.
- ❖ **Ženská** práca skrytá, ale sýta. (Nezistené príslovia)
- ❖ **Ženská** robota a ženská reč nemá konca. (Nezistené príslovia)

prevzaté z internetovej adresy: <http://sk.wikiquote.org/wiki/Žena> jf

...láska nás sprevádza celým našim životom

... tak ako sa blíži jar, blíži sa aj máj „lásky čas“. Pre dospievajúcu mládež čas spoznávania opačného pohlavia. Prechádzky a nekonečne dlhé rozhovory o tom čo má rada ona a čo má rád on, čo sa im páči a čo sa im nepáči, čo majú spoločné a v čom majú rozdielne názory (tie väčšinou prichádzajú, až keď prvé zaľúbenie opadne).

Krásne obdobie pre mladých ľudí túžiacich po láske, často si myslia, že lásku, ktorú spolu prežívajú, nezažil nikto iný, len oni dvaja... že len ich láska je tá pravá, najväčšia a najintenzívnejšia aká doposiaľ medzi niekým bola.

Určite je na tom veľa pravdy, pretože každý jeden z nás, ktorý už prežil svoju prvú veľkú lásku si v tom čase myslel, že nikto iný niečo také nepocituje, že len on je schopný niečo také cítiť.

To čo cítime keď s niekým sme, sú len naše pocity, máme ich vo svojom vnútri a nikto nám ich nemôže vziať. A to je na pocitoch to najkrajšie!

Je úžasné, keď vo svojom živote stretneme človeka s ktorým si neustále rozumieme a stále sa máme o čom rozprávať. Samozrejme, že prídu aj chvíle, kedy sú slová zbytočné. Vzájomné porozumenie, tolerancia, to je podoba lásky po určitom čase spoločného vzťahu, či už partnerského, alebo ne-skôr manželského. Každý človek si rokmi uvedomí, že láska má veľa podôb.

Tou úplne prvou a nekonečnou láskou, ktorá nás sprevádza celým životom, je láska k našim rodičom, najmä k našim „maminám“, ktoré od malička vnímame ako svojich anjelov strážnych.

Neskôr nás životom sprevádzajú lásky škôlkarske, školácke a práve v období dospievania stretneme niekoho, koho považujeme za toho prvého-pravého človeka, s ktorým kráčame životom ďalej. Snívame o láske na celý život a keď sa sen stane skutočnosťou, môžeme byť len šťastní a vďační za to, že nám život priviedol do cesty „spriaznenú dušu“.

Môže sa ale stať, že sa city časom vytratia, najmä keď si uvedomíme, že človek, ktorého sme tak veľmi milovali, už nie je tým človekom do ktorého sme sa zalúbili, že svojím správaním našu lásku k nemu postupne zabíja, až si nakoniec uvedomíme, že s týmto človekom zostať a zostarnúť nechceme. Vtedy je naozaj lepšie vzťah ukončiť a aj keď s boľavým srdcom, ale predsa žiť ďalej - začať odznova, aj keď bez neho.

Nikdy nie je neskoro, kým sme na tomto svete. Vždy môžeme stretnúť niekoho s kým si budeme rozumieť, zalúbenie už nebude také intenzívne ako prvý krát, no tento vzťah si budeme určite viac vážiť a možno bude oveľa hlbším vzťahom a zároveň vzťahom o iných hodnotách ako keď sme mali o niekoľko rokov menej. Nebude to už len o fyzickej kráse, ktorá je pomíjateľná, ale najmä o sympatiách a spoločných názoroch na život, ktoré v mladosti človek ešte nemá tak pevne stanovené ako v neskoršom veku.

Drobčekom, škôlkarom, školákom a dospievajúcim, ale aj všetkým tým, ktorí si už v živote prešli rôznymi ťažkými životnými situáciami prajem, aby boli milovaní...

...no aby aj oni úprimne a čisto ľúbili ľudí, ktorí sú súčasťou ich životov, či už od úplného začiatku, či už ich spoznajú niekde na pol ceste, alebo až pri konci, ktorý je zároveň nádejou v niečo nové a krásne.

-zoja-

MDŽ na rozchode 760 mm

Len pred pár mesiacmi sme boli svedkami neslávneho zastavenia prevádzky unikátnej úzkokolajnej železnice z Trenčianskej Teplej do kúpeľného mesta Trenčianske Teplice Železničnou Spoločnosťou Slovensko a TREŽ už začína písať novú éru svojej prevádzkovej histórie.

Ako už vieme, nebol to definitívny koniec. Od decembra minulého roka sa o železnicu stará OcÚ Trenčianska Teplá, ČHŽ ako vlastníč licencie a skupina nadšencov podieľajúca sa na prevádzke železnice. Prevádzka pokračuje aj naďalej, no v obmedzenom režime. Vždy jeden deň v mesiaci sa nájde nejaká príležitosť, ku ktorej sa vhodne vyberie dátum, kedy sa električka vydá do Trenčianskych Teplíc. Prvé jazdy s novým dopravcom sa uskutočnili na Nový rok, o mesiac neskôr mali žiaci so samými jednotkami na polročnom vysvedčení jazdu zdarma a naposledy sa rozdávali ruže všetkým ženám, ktoré sa dňa 10. 03. 2012 prišli odvieť električkou pri príležitosti MDŽ.

V mene Trenčianskej elektrickej železnice Vás srdečne pozývame na ďalšie jazdy, ktoré sa uskutočnia dňa 08.04.2012, teda na Veľkonočnú nedeľu.

Dobrovoľné brigády na údržbe vozidiel a areálu depa sa konajú vždy v sobotu, týždeň pred ohlásenou jazdou.

Juraj Ševčík

Vážený spoluobčan

Posledné záchvevy tohtoročnej náročnej zimy doznievajú a všetci sa spoločne tešíme na slnečné jarné obdobie, ktoré v nás vyvoláva optimistickú náladu a snáď i úsmev na tvári z príchodu jari a veľkonočných sviatkov.

Nedá mi však neobzrieť sa späť na zimné obdobie a najmä na zimnú údržbu ciest a chodníkov.

Spokojní nemôžeme byť ani z toho, čo nám príroda tohto roku riadne nadelila, ale ani z toho, že pri tej záplave sneženia nestíhali odhŕňači riadne vyčistiť všetky ulice, ale ani zo správania niektorých občanov. Mimoriadna snehová nádielka v dňoch 21.-22. januára a 15.-17. februára nás všetkých riadne preverila – či už naše schopnosti, porozumenie a spoluprácu, ale i nespokojnosť, netoleranciu a dokonca slovné napádanie našich odhŕňačov.

Vytáženosť ľudí i strojov spravilo svoje a chvíľami zlyhávala i zastaralá technika firmy Tekos, preto sme situáciu riešili i výpomocou od pána Kučeru a pána Hollého z Dobrej. Situácia bola zvládnutá pomerne dobre, i keď chvíľami to tak nevyzeralo.

Zaostávala priechodnosť chodníkov, nakoľko niektorí vlastníci nehnuteľností stále nechcú uznať svoju povinnosť čistenia chodníkov prilahlých k ich nehnuteľnostiam. Veľa občanov si myslí, že keď zaplatia daň z nehnuteľnosti, o všetko sa musí postarať obec.

Vstúpme si trochu do svedomia – koľko môžeme zaplatiť údržby z daní jednotlivcov, ktoré sa pohybujú v priemere 3 – 30 eur za rok, keď platba za 1 hodinu údržby je cca 23 eur!

Som rada, keď nás upozornia občania na nedostatky, aby sme tieto mohli odstrániť a v budúcnosti sa ich vyvarovať, no všetci občania si tiež musíme plniť svoje povinnosti.

Odstavené autá po oboch stranách ulíc (najmä Príles a M. Kukučina) opätovne vytvárali prekážky pri údržbe ulíc. Ťažko je potom riešiť, že ulica nie je dostatočne očistená.

Priznajme, že chyba je niekedy i v nás občanoch a nielen v ľuďoch, ktorí tieto práce vykonávajú. Niekedy stačí dobré slovo a nie oplzlé nadávky, či vyhrážky.

Nenadarmo sa hovorí: „**S úsmevom ide všetko lepšie!**“

Vykročíme preto s úsmevom do nastavajúcej jari, privítajme ju čistotou a poriadkom okolo svojich príbytkov

tak, aby s kvitnúcimi stromami kvitla krásou a čistotou celá naša obec.

Je to vizitka nielen pracovníkov obce, ale všetkých našich občanov. Krásny úsmev na tvári z krásnej čistej obce Vám všetkým želá a požehnané veľkonočné sviatky praje

RNDr. Zuzana Sklenárová
prednostka obecného úradu

...príroda a my

...len málokedy si človek ako jedinec uvedomuje, aké je pre neho životné prostredie dôležité. Väčšinou vnímame samotnú prírodu ako našu súčasť, no opak je pravdou - to my ľudia sme len jej súčasťou.

Je veľmi dôležité, aby sme si vážili, čo nám príroda poskytuje a zároveň si ju chránili. Niekedy nie je možné zachovať všetko tak, ako to bolo v časoch, keď sme boli malí. Všetko sa mení. Asi každý z nás mal svoj obľúbený strom na ktorý pravidelne liezol a na konári v jeho korune sa cítil bezpečne. Po rokoch sa na toto miesto vrátil a zistil, že jeho obľúbený strom musel ustúpiť, napríklad nejakej výstavbe. Je nám to ľúto a v myšlienkach sa vraciame späť do minulosti. Čas sa nedá vrátiť... a my?

Musíme žiť teraz, v našej prítomnosti a myslieť zas na budúcnosť. Na budúcnosť našich detí, na to, aby aj oni mali svoj obľúbený strom a na to, aby aj oni raz mali na čo spomínať.

Všetko, čo nám príroda ponúka – zvuky, vône, možnosť dotknúť sa krásy, ktorú má - je niečo, čo sa nedá kúpiť, niečo, čo sa nevytvorí za krátky čas. Je to dlhý, predĺžený čas, čas niekoľkých generácií v našich ľudských životoch.

Položme si každý jeden otázku: Čo môžem spraviť pre prírodu ja? Úplne stačí, keď ju nebudeme úmyselne poškodzovať a ničiť. Úplne stačí, keď po odbalení čohokoľvek odhodíme papierik do smetnej nádoby. Úplne postačí, keď všetko živé necháme žiť a spolu s prírodou splyneme v jeden celok. Prírode netreba veľa... úplne postačí, keď si ju budeme vážiť!

Započívajme sa pri speve vtákov v korunách stromov, aby sme počuli oveľa viac, ako len samotný spev, ale aby sme započuli pieseň, ktorou nám príroda vždy dokáže vyčarovať úsmev na tvári.

Blíži sa jar, dni kedy budeme môcť opäť počuť krásne piesne najmä včas ráno... dni, kedy bude z rána vzduch voňať tak, ako vonia len na jar... dni, kedy nás začnú slnečné lúče hriať natoľko, že budeme snívať už o lete...

-zoja-

Pre milovníkov húb

Huby predstavujú dodnes záhadný svet organizmov z nich môžu byť niektoré pre človeka užitočné, iné zasa škodlivé a nebezpečné. Sú aj také, ktoré sú najnebezpečnejším škodcom dreva, napr. Podpŕhovka obyčajná napáda všetky druhy dreva a pre človeka má niektoré prospešné látky pre ľudský organizmus. Pre človeka je smrteľne jedovatá muchotrávka zelená-Amanita phalloides. Jej jed, je až 10x silnejší ako jed vretenice. Kto túto hubu nepozná, nech radšej sám huby nezbiera. Muchotrávka cisárska – Amanita ceasaria je vskutku lahodná huba pre gurmánov. Pápeži a rímsky cisári si ju nechali pripravovať ako špecialitu, takto vznikol aj jej názov. U nás je zákonom chránená, je na zozname ohrozených druhov.

Vážení priatelia húb, možno ste si pri svojich vychádzkach za hubami všimli, že niektoré druhy lupeňovitých húb rastú v pravidelných kruhoch. Tieto kruhy sa vyznačujú najmä tým, že na ich obvodoch rastú huby v početných skupinách, zatiaľ čo vnútrajšok kruhu sa vyznačuje zakrpatenou alebo odumretou trávou, akoby ušliapanou. Tieto kruhy vyvolávali od nepamäti pozornosť ľudí, ktorí si ich vykladali najfantastickejšími spôsobmi. Vo Francúzsku ich volali kúzelné kruhy, v starom Rusku kruhy čarodejní. Ľudia boli presvedčení, že kúzelné víly, čarodejnice alebo trpaslíci tancujú pri mesačku v lese, pošliapu do kruhu zem a ráno vraj po okraji týchto kruhov vyrastajú huby. Kruhy majú aj značnú veľkosť napr. v Coloráde dosahoval kruh pečiariky v priemere 70 m a bol starý 300 rokov. Najstarší kruh mal údajne v priemere 1 km a bol starý 700 rokov.

Ako vlastne tieto kruhy vznikajú?

Princíp je v podstate jednoduchý. Podhubie niektorých druhov sa rovnomerne rozrastá od stredu do strán a plodnice tak vyrastajú po obvode kruhu. Niektoré druhy húb tvoria po tomto obvode pruhy uschnutej odumretej trávy, čo dokazuje, že pod povrchom pôdy je bohato rozrastené podhubie, ktoré odoberá zeleným rastlinám nie len vodu, ale aj pokrm. Práve

preto v strede kruhu nerastie tráva. U nás tvorí čarodejný kruhy asi 100 húb. Na obrázku vidíme čarodejný kruh huby Pôvabnice dvojfarebnej.

Najväčší hrib sveta

V tropických oblastiach Afriky, Ázie, Austrálie rastie niekoľko hribovitých húb, ktoré dosahujú úctyhodných rozmerov. Nemajú slovenské mená a všetky patria do rodu Phleobopus. Až gigantických rozmerov dosahujú dva druhy: Phleobopus

marginatus, ktorý rastie v Austrálii a Novom Zelande, potom Phleobopus sudanicus, ktorý rastie v Afrike. Austrálčania nie sú hubársky národ a zaujímavé na tom je, že si tieto huby vôbec nevášajú. Plodnice vážia cca 5 kg a našli sa aj také, ktorých váha dosahovala 20 až 29 kg. Tento druh niekde konzumujú inde zase nie. Sú to skutočne neuveriteľné až rozprávkové huby.

Sarkosoma globasum – Masečník. Sláva má veľa dôvodov, čo sa týka mykológie môžete sa presláviť aj tým, že nájdete jednu z najsilnejších húb Európy Masečník guľovitý-Sarkosoma globasum. Hubu našli v Česku naposledy v r. 1966. Pre mykológov je táto huba niečo ako pre filatelistov Modrý mauricius a to bez nadsadenia. Od tej doby po nej pátra veľa

mykológov. Je to Extrémne vzácna huba, ktorá je kriticky ohrozená v každej zemi, kde sa vyskytuje. Rastie v starých machových smrečínach, niekedy už veľmi skoro po roztopení snehu od marca do začiatku mája.

Želám všetkým čitateľom Teplanského občasníka bohatú hubársku sezónu, pekné prechádzky na čerstvom vzduchu v krásnej slovenskej prírode.

Milan Sliva – člen slov. mykologickej spoločnosti

Neuveriteľné

Dobrá, rozprávková dedinka na našom krásnom Považí. Storočia prežila učupená pod brehom, na ktorom ako dominanta je starobylý kostolík. Pestrá je jej história tak, ako aj história všetkých miest a dedín v údolí Váhu, lebo od nepamäti tadiaľto viedla cesta od Dunaja až po nebotyčné štíty Tatier, ba aj ďalej do Poľska.

Ako povodeň sa tadiaľto prevalila vlna Tatárskeho vpádu v roku 1241-2. Neskôr v opevnenom kostole sa usídlili vojská Husitov, ktorí v roku 1663 vtrhli na Slovensko a aj tu mnoho ľudí pozabýjali, ale aj mnoho mladých ľudí odvliekli do zajatia.

Obyvatelia dedinky sa pred týmito krytými vlnami zabíjania uchýlili na Suché potoky, kde žili vo väčšom bezpečí v blízkosti hradu týčiaceho sa na Čertovej skale.

Aj v ďalších rokoch, či storočiach kronika tejto rozprávkovej dedinky je písaná krvou a utrpením. Prechádzala tadiaľto „Kráľovská cesta“, takže všetky nepokoje, ktoré sa v krajine udiali, poznačili aj život obyvateľov dediny.

Mnohé zaujímavosti sa dali prečítať zo starých kroník, o mnohých písal a rozprával Janko Krátky, ktorý sa zaujímal o históriu svojej rodnej dediny, o mnohom sa rozpráva ešte aj teraz, no mladí ľudia akosi nemajú čas to počúvať, tak aj to odchádza do zabudnutia.

Jednou takouto skutočnosťou, o ktorej nehovorí kronika, a ktorá je výnimočná nielen na Považí, ale aj širokom ďalekom svete je skutočnosť, že v Dobrej na Petra a Pavla padal sneh. Dozvedel som sa to už ako malý chlapec, keď starčekovia za teplých večerov sedeli na lavičkách pred domom rozprávali tie najneuveriteľnejšie veci. Vtedy ešte málokto mal rádio, a my sme hltali každé slovo rozprávača.

A veru bola to pravda, ktorú môžu potvrdiť ešte aj dnes tí, ktorí sú narodení trochu skôr. Storočia plynuli a takto bolo rok, čo rok. Ľudia si to vlastne ani neuvedomovali. Lebo sú veci, ktoré sú bežné, no ľudia si na ne spomenú až vtedy, keď už sa nedejú a keď ich na to niekto upozorní povedia, že veru bolo to tak.

Vojny to sú hrozné tragédie ľudstva. Hynú ľudia, mestá i dediny sú zrovnané so zemou, rúcajú a ničia sa kultúrne pamiatky vysokej hodnoty. A takáto bola aj druhá svetová vojna, keď v apríli roku 1945 delostrelecký granát zasiahol a zničil vstupnú časť kostola, na ktorej nad vchodom stáli sochy svätého Petra a svätého Pavla.

Už tam nie sú. Už žijú iba v spomienkach, keď starešinovia s láskou spomínajú na mladosť, keď na Petra a Pavla v ich dedinke padal sneh.

Na prvé počutie zdalo by sa to neuveriteľné, ale skutočnosť bola taká a tá ešte stále žije v spomienkach ľudí.

Trv

Ivan MASÁR – poznáte ho ?

Kultúrne dedičstvo Obce Trenčianska Teplá to nie je iba história obce, ktorej prvá písomná zmienka pochádza z roku 1355, to nie je len krásna okolitéj prírody a bohatosť teplanského kroja, to sú aj osobnosti, ktoré sú pýchou obce. Medzi významných ľudí v obci patrí i pán Ivan MASÁR – čerstvý to osemdesiatnik.

Narodil sa 6. januára 1932 v Trenčianskej Teplej a už od detstva pod vplyvom matkiných výšiviek a sestriných maľovaných obrázkov nadobúdala vzťah ku kresleniu a maľovaniu. Po prvom obrázku zimnej krajiny namaľovanom olejovými farbami v roku 1945 pribúdali ďalšie a ďalšie maľby, ale zároveň i výstavy obrazov.

Neupísal sa však len umeniu maľovať, ale pod vplyvom histórie a načúvania rôznych príbehov a skúseností starých ľudí v detstve zdokumentoval mnohé práce a dokonca sa na niektorých historických dielach spolupodieľal i so svojimi profesormi počas rokov štúdií.

V súčasnosti píše pre rôzne časopisy a noviny, a to hlavne populárnou formou, aby tak zaujímavejšie podal históriu nášho národa, na ktorú sa akosi zabúda. Svoje dielo prezentoval v časopisoch Obzor, Trenčianske noviny, Považie, Teplanský občasník, Slovenské zahraničie, Kanadský Slovák a ďalšie.

Jeho život nebol ľahký, krásne chvíle striedali pochmúrne mračná. Počas štúdií na vysokej škole technickej bol v roku 1954 zatknutý a súdený za velezradu vo vykonštruovanej kauze za prácu a propagovanie skautingu. Až po šiestich rokoch bol prepustený z väzenia.

Život mu nastavil mnohé prekážky, ktoré musel prekonať, no vždy kráčal ďalej. Jeho vnútorná sila a talent, túžba po poznaní, krásu a

umení, láska k rodine, rodnej dedine a vlasti mu dodávali silu a on sa na tejto strastiplnej ceste nestratil, ale ako sám hovorí: „Našiel som sa“.

Dňa 4. apríla 1991 mu bol udelený titul „Inžinier honoris causa“ (Ing.h.c.) a bol rehabilitovaný v plnom rozsahu.

Aktívne pracoval i v rodnej obci či už ako poslanec, zástupca starostu, kronikár a doteraz je neúnnavným dopisovateľom obecných novín.

Pri príležitosti životného jubilea pána Ivana Masára mu v mene vedenia obce a priateľov, ako i rodinných príslušníkov želáme pevné zdravie, želáme mu, aby jeho myseľ bola čulá tak ako doposiaľ, pevnú ruku pri tvorbe a písaní nádherných článkov. Budeme vďační za každú chvíľu strávenú v jeho prítomnosti, najmä pri predávaní skúseností mladej generácii.

Za celoživotné dielo bolo v roku 2010 pánovi Ivanovi MASÁROVI udelený titul „ČESTNÝ OBČAN OBCE TRENČIANSKA TEPLÁ“.

obecný úrad

Plán kultúrnych aktivít na rok 2012

18. február	8. ročník Fašiangov Mikroregiónu Teplička
marec, apríl	Slávnostné uvítanie detí do života
28. marec	Deň učiteľov
25. apríl	Oslobodenie obce 67. výročie
30. apríl	Stavanie „Mája“
13. máj	Deň „Matiek“
17. - 26. september	Spomienková slávnosť a výstava k vybudovaniu Cukrovaru v Trenčianskej Teplej aviac ako 110 rokov jeho existencie
24. október	Stretnutie jubilujúcich dôchodcov
december	Vianočný Koncert Základná škola a Súkromná Základná Umelecká Škola
5. december	Vítanie Mikuláša v obci
december	Vianočné vystúpenie

Spomeňme si na Janka Šandoru

V tomto roku zaspomíname si na dvojvýročie Janka Šandoru. Písal sa rok 1967 vtedy som si prvýkrát pozrel v Trenčianskom múzeu jeho výstavnú kolekciu krajínok z nášho najbližšieho okolia (odložil som si v vstupenku). Vôbec jeho prvá výstava, kde sa prezentoval svojou tvorbou v r. 1944 bola tiež v Trenčíne. To som, ale ešte nevedel kto je Ján Šandora.

Až teraz si uvedomujem jeho pracovitosť a tým aj veľkosť „**nášho tepla**na“. Narodil sa 12. 8. 1912 v Trenčí. Teplej. Nakoniec som sa s ním dobre poznal, keď sme ako ochotníci hrávali „**teplanské divadlo**“. Vtedy nás trochu našminkoval, vraj aby sme „vyzerali“. Ozaj by bolo nosením dreva do hôry, keby som sa snažil opísať celú jeho profesionálnu dráhu od štúdií u takých majstrov ako boli Galanda, Fulla či v Prahe Švabinský. Vo Viedni u Sterera a Faringera. Výsledky jeho umeleckej maľby obdivujú i dnes starí i mládež. Húževnatosť a skromnosť jeho povahy ho dovedla na najvyšší piedestál tohto umenia k akademickému titulu. Jeho krajinkárska tvorba ako : Pri Váhu, Podhradské, Dubovec, Háj alebo Žatva na Považí, Poľná cesta či Teplanka, Slimáčková, ale i Vršatec a Súčanská dolina sú dokladom jeho patričnosti k „nášmu“ kraju.

Z portrétov sú známe: Dievča v kroji, Hlava Teplana, Mlynár a maľbami krojovaných dievčat a chlapcov v krojoch, ale i starších našich rodákov si ho veľmi ctíme.

Zastavme sa nad jeho hrobom na starom cintoríne a zaspomíname najmä my postarší na jeho skon 31. 5. 1997, ale i mládežníci kto bol **Pán Ján Šandora**.

Pavol Veselý

Matica Slovenská aj v našej obci

Dňa 26. januára 2012 sa z iniciatívy Karola Mrázika z MO MS Trenčianske Teplice, Janky Valigurčinovej, riaditeľky Domu MS v Dubnici nad Váhom, za podpory starostu obce Ing. Milana Bereca a FS Tepľanka uskutočnilo v zasadačke Obecného úradu v Trenčianskej Tepľej obnovujúce valné zhromaždenie MO MS.

Pritomní členovia na tomto zhromaždení zvolili aj výbor miestneho odboru – predsedníčkou sa stala RNDr. Zuzana Sklenárová, členmi výboru sú – Helena Uherková, Zdenka Horňáková, Anna Štefánková, hospodárom je Marián Ježík a kontrolórkou je Marta Pušišová.

Okrem zvolenia výboru prítomní schválili aj plán činnosti na rok 2012 a pri rôznych úlohách stanovili aj termíny ich plnenia.

Obnovujúceho VZ MO MS sa zúčastnila aj Mgr. Jaroslava Môcová, riaditeľka ČÚ MS Martin, Zdenka Beláková, ČÚ MS Martin, Janka Valiguričínová, riaditeľka Domu MS Dubnica nad Váhom, Mgr. Ružena Hromádková, predsedníčka KR MS TSK, Ľudmila Pavliková, členka KR MS TSK, Marek Melacek, D MS Dubnica nad Váhom a Ing. Milan Berec, starosta Obce Trenčianska Teplá, ktorý sa stal členom MO MS. Všetci prítomní vyjadrili radosť z obnovenia činnosti MO MS a popriali MO MS a jeho členom veľa zdravia, síl, elánu a úspechov v matičnej činnosti.

Prvou akciou „teplanských matičiarov“ spoločne s členmi MO MS z Dubnice n/V bolo uctenie si pamiatky arcibiskupa Nécseya dňa 8.februára pri jeho pamätníku pri príležitosti 120. výročia narodenia tohto významného kňaza, ktorý pôsobil i v našej obci. Pritomní si vypočuli krátku prednášku o živote a pôsobení Eduarda Nécseya. Zároveň si matičiari spoločne prezreli areál okolia kostola s novou kaplnkou Panny Márie Lurdskej a pomodlili sa tiež i pri hrobe profesora Štefana Janegu, ordinára nitrianskej diecézy, ktorý dlhé roky v našej obci pôsobil a bol tiež čestným občanom Obce Trenčianska Teplá. V kostole matičiarov očakával pán dekan Marek Hriadel, ktorý nás oboznámil s históriou farnosti kostola, priblížil nám sochy, obrazy, oltár, organ, ako i ostatnú výzdobu kostola.

Spoločný matičiarsky výlet bol ukončený v príjemnom prostredí pizzerie u Zaka pri čaji a káve a zároveň pri dohode ďalších spoločných akcií v budúcnosti.

RNDr. Zuzana Sklenárová
prednostka obecného úradu

NAŠI RODÁCI

Štefan Straka – akademický maliar

* 17. 7. 1898 Trenčianska Teplá

† 25. 1. 1932 Bratislava – pochovaný je v Trenčianskej Teplej

Pochádzal z učiteľskej rodiny – otec Zigmund Straka bol organistom a dlhé roky učiteľom v obci.

Po štúdiu gymnázia v blízkom Trenčíne musel narukovať na fronty prvej svetovej vojny. V rokoch 1920 – 1923 študoval v Prahe u profesora Nechlebu. Na študijných cestách navštívil Poľsko, Taliansko, Francúzsko, Nemecko. V roku 1928 pobudol v Paríži. Po štúdiách sa vrátil so svojho rodiska, ktoré mu bolo neustálym zdrojom inšpirácie – obec v čase jeho tvorivých začiatkov bola rezerváciou prekrásneho ľudového kroja, zemitých, majestátnych sedliackych postáv. Ešte za Rakúsko-Uhorska chodievali do Teplej škikovať takí významní umelci ako Mikuláš Aleš, Josef Mánes, Joža Úprka a iní.

Mladému začínajúcemu umelcovi bola ateliérom najskôr bratova izba v školskom byte, neskôr cez letné mesiace holohumnica starej stodoly a napokon uvoľnená školská trieda. Pred štúdiami začínal ako krajinár, po návrate do rodnej obce maľoval hlavne portréty a skupinové kompozície. Z prvých prác s náboženskou tematikou, viažucich sa k Trenčianskej Teplej sú známe „K sväteničke“ (1927), „Do kostola“ (1930), „Ráč ma vyslyšať, Pane“. Z väčších portrétnych diel to boli podobizne T. G. Masaryka, M. R. Štefánika, A. Hlinku, L. Štúra a iných.

Ťažiskom jeho diela sa postupne stali žánrové scény zo života slovenského ľudu. Maľoval i veľké plátna – obraz „Obecná rada“ (1928) zakúpilo a vlastní mesto Žilina. Z tejto kompozície hľadia na nás hrde a upracované postavy teplejších sedliakov v krojoch – statný starý Belko – obecný bubeník, richtár Masaryk, Knápek, Dobráš, Masár, Hollý a ďalší v kruhu sústredene načúvajúcí.

Akademický maliar Štefan Straka sa chcel natrvalo usadiť v Bratislave, žiť a tvoriť medzi svojimi umeleckými rovesníkmi. Porovnávať, súťažiť, zdokonaľovať sa. V najkrajšom rozlete tvorivých síl, vo veku 34 rokov a 2 týždne pred sobášom ho 23. januára 1932 zrazilo a usmrtilo auto nezodpovedného šoféra vo chvíli, keď si sklony na chodník zaväzoval uvoľnenú šnúрку na topánke.

Dielo: Autoportrét (1923), Starý gazda (1923), Dievča z Teplej (1924), Duška (1924), Odpočinok (1924), Obecná rada (1928), Do kostola, Klúd, Môj synovec a mnohé iné.

NAŠI RODÁCI

TfhDr. Eduard Nécsey - cirkevný hodnostár

* 9. 2. 1892 Oslany

† 19. 6. 1968 Nitra

Ľudovú školu navštevoval v Oslanoch, študoval na gymnáziu v Prievidzi a v Nitre. V Innsbrucku absolvoval od roku 1911 teologické štúdiá a dňa 30. júna 1915 bol vysvätený za kňaza.

Prvým a jediným pastoračným miestom Eduarda Nécseyho bola Trenčianska Teplá, a to od roku 1916 do roku 1921, kedy bol ustanovený za špirituála diecézneho kňazského seminára v Nitre. Potom v roku 1923 sa stal profesorom dogmatiky na Vysokej bohosloveckej škole v Nitre.

Za biskupa vymenoval Dr. Eduarda Nécseyho svätý otec Pius XII., biskupská vysviacka sa konala 16. mája 1943 v Nitre.

Bol ústredným riaditeľom misijných spolkov na Slovensku, usiloval sa o zriadenie arcibiskupstva v Nitre.

Karol Dembovský – verejný činiteľ Slovenského štátu, úradník

* 1. 10. 1885 Haniska okr. Košice

† 17. 1. 1962 Trenčín

Po absolvovaní strednej školy súkromný úradník, za Slovenského štátu riaditeľ elektrárne v Trenčianskej Teplej, po roku 1945 na dôchodku. Predstaviteľ HSL'S, angažoval sa najmä v Kresťanskom združení a v odboroch, podpredseda Jednoty súkromných úradníkov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi, v rokoch 1939 – 1945 podpredseda Slovenskej odborovej jednoty súkromných úradníkov. Prispieval do časopisu Trenčan pod pseudonymom Pozorovateľ. V rokoch 1935 – 1939 poslanec NZ v rokoch 1939 – 1945 vládny komisár v Trenčianskej Teplej.

Obecný úrad Trenčianska Teplá oznamuje občanom,

že v dňoch

18. 4. 2012 (streda) v čase od 7,30 – 17,00 hod.

19. 4. 2012 (štvrtok) v čase od 7,30 – 15,00 hod.

20. 4. 2012 (piatok) v čase od 7,30 – 12,00 hod.

sa uskutoční

vo dvore Obecného úradu v Trenčianskej Teplej
a vo dvore Starej školy v m. č. Dobrá

zber nebezpečných odpadov

- obaly obsahujúce zvyšky nebezpečných látok
(obaly od farieb, lakov a pod.)

- žiarivky a iný odpad obsahujúci ortuť
(neónové trubice, výbojky, fotoblesky, úsporné žiarivky)

- vyradené zariadenia obsahujúce chlórfluórované uhľovodíky
(chladničky, mrazničky)

- oleje a tuky
(motorové oleje, ropné látky)

- batérie a akumulátory
(olovené batérie a akumulátory)

- vyradené elektrické a elektronické zariadenia
(televízory, rádia, počítače, tlačiarne, kopírovacie zariadenia, telefóny, práčky, umývačky riadu, elektrické sporáky, mikrovlnné rúry, fritézy, hriankovače, kávovary, mlynčeky)

Počet platných hlasov odovzdaných pre každú politickú stranu, politické hnutie alebo koalíciu vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky dňa 10. marca 2012

	POLITICKÁ STRANA, POLITICKÉ HNUTIE, KOALÍCIA	OKRSOK Č. 1	OKRSOK Č. 2	OKRSOK Č. 3	OKRSOK Č. 4	SPOLU
1.	ZELENÍ	1	1	-	2	4
2.	KREŠŤANSKODEMOKRATICKÉ HNUTIE	66	85	48	50	249
3.	STRANA DEMOKRATICKEJ LAVICE	1	-	2	-	3
4.	SLOVENSKÁ NÁRODNÁ STRANA	44	47	26	26	143
5.	OBYČAJNÍ ĽUDIA A NEZÁVISLÉ OSOBNOSTI	79	49	47	55	230
6.	SLOBODA A SOLIDARITA	37	30	19	13	99
7.	PRÁVO A SPRAVODLIVOSŤ	4	4	3	2	13
8.	NÁŠ KRAJ	-	1	-	-	1
9.	STRANA ZELENÝCH	1	-	4	2	7
10.	ĽUDOVÁ STRANA NAŠE SLOVENSKO	11	9	8	9	37
11.	SMER – SOCIÁLNA DEMOKRACIA	322	277	227	180	1 006
12.	ZMENA ZDOLA, DEMOKRATICKÁ ÚNIA SLOVENSKA	8	6	7	2	23
13.	NÁROD A SPRAVODLIVOSŤ - NAŠA STRANA	3	3	3	1	10
14.	KOMUNISTICKÁ STRANA SLOVENSKA	4	2	10	-	16
15.	STRANA RÓMSKEJ ÚNIE NA SLOVENSKU	-	-	-	-	-
16.	MOŠT – HÍD	10	8	10	2	30
17.	99 % - OBČIANSKY HLAS	9	7	7	1	24
18.	ĽUDOVÁ STRANA – HNUTIE ZA DEMOKRATICKÉ SLOVENSKO	12	12	11	5	40
19.	STRANA + 1 HLAS	-	-	-	-	-
20.	ROBÍME TO PRE DETI – SF	5	1	-	-	6
21.	OBYČAJNÍ ĽUDIA	1	1	2	-	4
22.	SLOVENSKÁ DEMOKRATICKÁ A KREŠŤANSKÁ ÚNIA – DEMOKRATICKÁ STRANA	28	22	31	21	102
23.	STRANA OBČANOV SLOVENSKA	-	-	-	-	-
24.	STRANA MAĎARSKEJ KOALÍCIE –MAGYAR KOALÍCIÓ PÁRTJA	-	-	-	-	-
25.	STRANA SLOBODNÉ SLOVO – NORY MOJSEJOVEJ	6	8	6	1	21
26.	STRANA ŽIVNOSTNÍKOV SLOVENSKA	-	-	2	6	8

Voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, konané dňa 10. marca 2012

OKRSOK	ZAPÍSANÍ VOLIČI	VOLIČI, KTORÍ SA ZÚČASTNILI NA HLASOVANÍ	VOLIČI, KTORÍ ZASLALI NÁVRATNÚ OBÁLKU Z CUDZINY	VOLIČI, KTORÍ ODOVZDALI OBÁLKU	POČET PLATNÝCH ODOVZDANÝCH HLASOV
Č. 1	1 163	658	-	652	652
Č. 2	861	583	-	583	573
Č. 3	802	478	1	477	473
Č. 4	531	383	2	381	378
SPOLU	3 357	2 102	3	2 093	2 076

PERCENTO ÚČASTI: 62,62 %

Prosba o spoluprácu

Obecný úrad v Trenčianskej Teplej v spolupráci s vedením Považský cukor, a. s. Trenčianska Teplá pripravujú **v mesiaci september 2012** spomienkovú slávnosť a výstavu

**k vybudovaniu Cukrovaru v Trenčianskej Teplej
a viac ako 110 rokov jeho existencie.**

Obraciame sa preto na Vás so žiadosťou vážení spoluobčania, ktorí máte vo svojich rodinných archívoch nejakú zaujímavú dokumentáciu viažucu sa

K CUKROVARU - CUKROVARSKEJ ULICI - PRÁČOVNI - KÚPEĽA

o jej zapožičanie na túto akciu.

**Blížšie informácie na obecnom úrade - referát kultúry, číslo dverí 5
alebo v obecnej knižnici.**

Slovenský skauting

31. Zbor Imry Ševcechovej Trenčianska Teplá

Vás pozýva

**na oslavy 90. výročia
založenia skautingu v obci**

Kde: Futbalové ihrisko Trenčianska Teplá
Kedy: 22. - 24. jún 2012

Program:

22. jún 2012 /piatok/

17,00 hod. - slávnostné otvorenie výstavy v požiarnej zbrojnici
20,00 hod. - začiatok otvorenia skautských dní na futbalovom ihrisku

23. jún 2012 /sobota/

13,00 hod. - súťaže, hry, tvorivé dielne, workshopy, skautská prax
20,00 hod. - spoločenská zábava pre pozvaných hostí a rodičov

24. jún 2012 /nedeľa/

10,30 hod. - slávnostná skautská sv. omša v miestnom farskom kostole
a ukončenie skautských dní

Tešíť sa môžete na skautský zábavný program, ako aj na ohnivú svetelnú show, táborák, šermiarske vystúpenie spojené so strelbou z pušných zbraní a z dela, lukostreľbu, ukážky bojového umenia, ale aj veľa iného.

Taktiež na akcie pre deti a dospelých a na dobré občerstvenie.

Počas celého podujatia bude zabezpečovať bezpečnosť účastníkov skautská ochranná služba /SOS/.

TREŽ

TRENČIANSKA ELEKTRICKÁ ŽELEZNICA VŠETKÝCH POZÝVA
NA VEĽKONOČNÉ JAZDY V NEDEĽU 8.4.2012.

CESTOVNÉ: CELÝ LÍSTOK 1 EUR, DETSKÝ POLOVICU.

CESTOVNÝ PORIADOK

TR. TEPLÁ	12:30	13:30	14:30	15:30	16:30	17:30
TR. TEPLICE	13:00	13:10	15:00	15:10	17:00	17:10

Redakcia nezodpovedá za obsah dodaných príspevkov a vyhradzuje si právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť alebo aj neuverejniť. Názory čitateľov nemusia vyjadrovať stanovisko redakcie. Tlačiarenský skriatok možný. Náklad 1500 ks. Nepredajné. Neprešlo jazykovou úpravou. Budúca uzávierka Teplanského občasnika 20. augusta 2012

Vydáva: Obecný úrad, M. R. Štefánika 376/30, 914 01 Trenčianska Teplá, redakčná rada: Monika Bubentíková Mozoláková, Zuzana Macková
Evidenčné číslo MKSR: EV 2856/09, administrácia a inzercia: obecný úrad, číslo telefónu: 032/6591311, fax: 032/6591241, email: obecnnyurad@trencianskatepla.sk, bubenikova@trencianskatepla.sk, mackova@trencianskatepla.sk, technické spracovanie: DIGIPRESS Trenčín, tlač: T-EXPRES Trenčín.

V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z. z. (tlačový zákon) uvádzame, že vlastníkom periodika Teplanský občasník je Obec Trenčianska Teplá.